

ELLEN HARVEY
What is missing ?

6 juni – 12 juli 2014

Ellen Harvey (°1967) toont voor de tweede maal haar werk in de galerij. In de **rechterzaal** vinden we een installatie ontsproten uit een deel van het werk *Pillar-Builder Archive*, bestaand uit duizenden postkaarten van klassieke en neo-klassieke stylistisch erg verwante gebouwen. De orde en indeling ervan volgt een formele logica die authentieke gebouwen – gaande van het Parthenon in Athene en het Maison Carrée in Nîmes – in juxtapositie plaatst met smakeloze recente constructies. Deze neoklassieke architectuur is de Westerse stads-ontwikkeling dusdanig binnengedrongen dat het quasi onmogelijk wordt om een gebouw in Cleveland te onderscheiden van één in Vilnius. De vermenigvuldiging van de artistieke erfenis van de Grieks-Romeinse antiquiteit liet bouwende overheden toe hun macht en orde te onderlijnen, zonder ruimte voor architecturale fantasie. Het is vanuit dit opzicht interessant op te merken dat de functie van deze gebouwen naar believen onderling inwisselbaar lijkt ; in deze constellatie van postkaarten treffen we dan ook tempels, kerken, bibliotheken, synagogen, musea, stadions, postkantoren, theaters, paleizen en parlementen aan. Tegenover deze banale staatsarchitectuur plaatst Ellen Harvey schilderijen van ruïnes, die het onafwendbare tonen dat alle menselijke constructies te wachten staat. Hetgeen de ruïnes kenmerkt is dat ze het voor ons onzichtbaar geworden verleden van een rijk weerspiegelen. Het thema van het doolhof heeft het over het verlies van referentiepunten en benadrukt de veelheid aan te bewandelen paden. Door veelvuldig te werken met spiegels speelt Harvey ook in op het idee van kaleidoscopisch kijken naar de wereld en het in perspectief plaatsen ervan. In de **linkerzaal** worden we onmiddellijk geconfronteerd met een gefragmenteerde spiegel, die doet denken aan een slecht samengestelde puzzel. De ellipsvormige spiegels reflecteren de ruimte van de galerij, terwijl ze het onderwerp van het schilderij verbergen. Deze visuele belemmering is er des te meer omdat Harvey te werk gaat met een dambordpatroon, waarbij men afwisselend figuratieve en abstracte elementen ziet. Meer optische verwarring vinden we terug in *Looking-Glass iPad, Kindle & Nook*, een werk bestaand uit drie 'e-readers'. Alledrie visualiseren ze de eerste pagina van *Alice in Wonderland*. Harvey heeft deze pagina niet alleen gegraveerd op een reflecterend oppervlak maar keerde ook de leesrichting om, wat ons aan de andere kant van de spiegel plaatst. Een ander visueel spel treffen we aan in *TV Stone Mountain*. Het werk toont een in aquarel geschilderd klassiek berglandschap, met ervoor een Ulexiet. Ulexiet is een doorschijnend gesteente dat in de Verenigde Staten ook wel 'TV stone' genoemd wordt. Optisch spel ook in *Inside Out Mirror Balls*, een diptiek die een vervormde realiteit weergeeft. De onmiskenbare humor die een rode draad vormt doorheen Harvey's werk is ook manifest aanwezig in *Mushroom Landscape with Mushroom Clouds*, een werk met gedroogde zwammen, die traditioneel gebruikt worden door amateurschilders om landschappen te schilderen. In het verlengde van deze traditie stelt Harvey zich tevreden met het witschilderen van deze zwammen om zo een droomversie te leveren van wolken die hun onverwachte aardse zijde aanschouwelijk maken.

Ellen Harvey leeft te New York. Haar meest recente museale solotentoonstellingen waren te zien in Corcoran Gallery of Art (Washington), Bass Museum (Miami), Center for Contemporary Art (Varsovie), Whitney Museum (New York). Zij nam deel aan de openingstentoonstelling van het Turner Contemporary in het Verenigd Koninkrijk in 2011 en haar werk werd getoond in de Whitney Biennial in 2008.